

TIMBRE
concertado

BOLETIN OFICIAL
DEL
OBISPADO DE LEÓN

ÍNDICE DE MATERIAS

SECCIÓN OFICIAL.—Bendición de su Santidad.—Conferencias Morales.

SECCIÓN DOCTRINAL Y DE VARIEDADES.—Reforma del Breviario.—Decreto de la S. Congregación de Ritos acerca de varios oficios y fiestas de Santos.—Una circular del Sr. Obispo de Urgel. Montepío del Clero Legionense.—El Almanaque de «El Social» — Asociación de sufragios.

NÚM. 2

LEÓN
Imp. de Maximino A. Miñón
1912

VINIÑÓN

CATEDRAL 14.--LEÓN

Imprenta Encuadernación y Librería

Objetos de Escritorio y de Fantasía

Obras de texto para todas las carreras

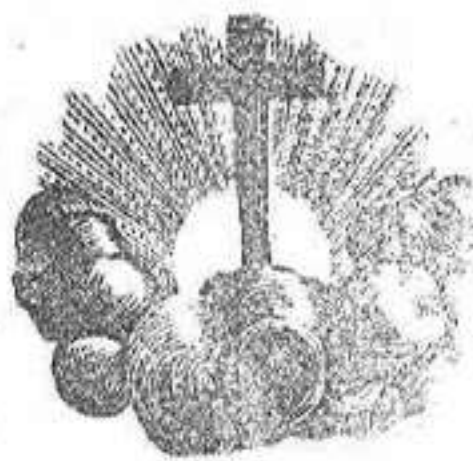
Representación de Librería Religiosa

Palas para hacer hostias, cortadores de formas, sellos de metal y caochú para parroquias y otros asuntos; estampillas ó firmas auténticas, etc., etc.

BOLETIN

OFICIAL

DEL

OBISPADO DE LEÓN

DE LA UNIÓN APOSTÓLICA

BENDICIÓN DE SU SANTIDAD

Deseando llevar algún consuelo, en medio de tantas tribulaciones, al magnánimo corazón de nuestro amadísimo Padre y Pontífice Pío X, le dirigimos reverente mensaje, dándole cuenta de los grandes progresos realizados en España por la Unión Apostólica en los últimos meses. La benignidad suma del Padre Santo se ha dignado responder á nuestra humilde exposición por medio del Emmo Sr. Cardenal Secretario de Estado, demostrando una vez más el interés vivísimo que los sacerdotes le inspiramos y la predilección que siente por la citada Unión.

He aquí la carta del venerable y dignísimo Cardenal:

«Segretaria di Stato

di Sua Santità

N.º 54854

»Dal Vaticano die 17 Januarii 1912.

»Ilmo. ac Revmo. Domino.

Henrico Reig Casanova.

Moderatori Unionis Apostolicae Sacerdotum saecularium,
Matritum.

Ilme. ac Revme. Domine:

»Te existimasti solatium aliquod Beatissimo Patri iis

paebiturum litteris quas nuper misisti incrementi nuntias in dies maioris quod, adiuvante Divina Gratia, in Hispania universa capit UNIO APOSTOLICA SACERDOTUM SAECULARIUM.

»Praebuisti sane, neque illud exiguum, quum haud medio-criter Sanctitatem Suam ea omnia delectent quae eo spectant ut Sacerdotes omnes «*Christum induant, Eiusque sint bonus odor*» in omni loco.

»Optimam igitur navitatem gratulatur Augustus Pontifex cum tibi tum caeteris qui in saluberrimam hanc Sacerdotum consociationem vulgandam, fovendam quo par est studio incumbunt, iisdemque necnon laudatae Unionis sociis omnibus amantissime benedicit, uberrima singulis adprecatus divina subsidia.

»Hanc ego nactus occasionem, existimationem in te meam confirmo meque profiteor tibi.

Addictissimum

R. Card. Merry del Val.»

Collationes morales

pro Mense Februarii

Quaestio Dogmatica

Notio Profetiae.—In quo natura Profetiae proprie dictae consistat.—Qui ejns possibilitatem negant.—Thesis.—Profetia proprie dicta est possibilis, et probat divinitatem Religionis in cujus confirmationem fiat.

Quaestio Moralis

1.^a

Quid de absolutione complicis in articulo mortis tenendum tam si alius sacerdos sine infamia aut scandalo vocari nequeat, quam si complex alteri confiteri recuset.

Casus

Lupus parochus timens ne Anam complicem suam in peccato turpi, et graviter egrotantem eum ad audiendam

ejus confessionem vocaret, e parochia discedit per aliquos dies, simul innuens posse parochus vicimus, si necessitas urgeret, invitari ad munus confesarii exercendum, simulque videns male suos parochianos de ejus discessu talibus in adjunctis loqui. — Quid de modo agendi Lupi tenendum?

2.^a

An valida sit absolutio aliorum peccatorum si a confessario complice absolvatur poenitens bona fide ad eum accedens. — An aliquando licite et valide confessarius absolvat complicem ab ipso peccato complicitatis, extra mortis articulum?

Casus

Flavia quae turpiter cum Antonio sacerdote egerat, in die comunions pro confraternitate cujus membrum erat praescriptae, Antonio unico confessario in loco digenti confitetur a quo absolutionem omnium peccatorum accipit, excepto complicitatis peccato pro quo jubetur alium confessarium quando ei possibile sit adire sicque absoluta comunionem accepit. — Quid ad casum.

Quaestio liturgica

Quando in Dominicis Missae votivae cantari possint.

LA REFORMA DEL BREVIARIO

CONSTITVTIO APOSTOLICA

DE NOVA PSALTERII IN BREVIARIO ROMANO DISPOSITIONE

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

ad perpetuam rei memoriam

Divino afluato compositos Psalmos, quorum est in sacris litteris collectio, inde ab Ecclesiae exordiis non modo mirifice valuisse constat ad fovendam fidelium pietatem, qui offerebant *hostiam laudis semper Deo, id est, fructum labiorum*

confitentium nomini eius (1); verum etiam ex more iam in vetere Lege recepto in ipsa sacra Liturgia divinoque Officio conspicuam habuisse partem. Hinc illa, quam dicit Basilius, nata *Ecclesiae vox* (2), atque psalmodia, eius *hymnodiae filia*, ut a decessore Nostro Urbano VIII appellatur (3), *quae canitur assidue ante sedem Dei et Agni*, quaeque homines, in primis divino cultui addictos docet, ex Athanasii sententia, *qua ratione Deum laudare oporteat quibusque verbis decenter confiteantur* (4). Pulchre ad rem Augustinus: *Ut bene ab homine laudetur Deus, laudavit se ipse Deus; et quia dignatus est laudare se, ideo invenii homo, quemadmodum laudet eum* (5).

Accedit quod in Psalmis mirabilis quaedam vis inest ad excitanda in animis omnium studia virtutum. Etsi eum *omnis nostra Scriptura, cum vetus tum nova, divinitus inspirata utilisque ad doctrinam est, ut scriptum habetur;... at Psalmorum liber, quasi paradisi omnium reliquorum* (librorum fructus) *in se continens, cantus edit, et proprios insuper cum ipsis inter psallendum exhibet*. Haec iterum Athanasius (6) qui recte ibidem addit: *Mihi quidem videtur, psallenti Psalmos esse instar speculi, ut et seipsum et proprii animi motus in ipsis contempletur, atque ita affectus eos recitet* (7). Itaque Augustinus in Confessionibus. *Quantum, inquit, flevi in hymnis et canticis tuis suave sonantis Ecclesiae tuae vocibus commotus acriter! Voces illae infuebant auribus meis et eliquabatur veritas in cor meum et exaestuabat inde affectus pietatis et currebant lacrimae et bene mihi erat cum eis* (8). Etenim, quem non moveant frequentes illi Psal-

(1) *Hebr.* 13, 15.

(2) Homil. in Ps. 1 n. 2.

(3) Bulla «*Divinam psalmodiam*».

(4) Epist. ad Marcellinum. in interpret. Psalmor. n. 10.

(5) In Psalm. 144 n. 1.

(6) Epist. ad Marcell. cit. n. 2.

(7) Op. cit. n. 12.

(8) Lib. IX cap. 6.

morum loci, in quibus de immensa maiestate Dei, de omnipotentia de inenarrabili iustitia aut bonitate aut clementia de ceterisque infinitis laudibus eius tam alte praedicatur? Cui non similes sensus inspirent illae pro acceptis a Deo beneficiis gratiarum actiones, aut pro expectatis humiles fidentisque preces, aut illi de peccatis clamores paenitentis animae? Quem non admiratione psaltes perfundat, cum divinae benignitatis munera in populum Israel atque in omne hominum genus profecta narrat, cumque caelestis sapientiae dogmata tradit? Quem denique non amore inflamet adumbrata studiose imago Christi Redemptoris, cuius quidem Augustinus (1) *vocem in omnibus Psalmis vel psallentem, vel gementem, vel laetantem in spe, vel suspirantem in re audiebat?*

Iure igitur optimo provisum est antiquitus, et per decreta Romanorum Pontificum, et per canones Conciliorum, et per monasticas leges, ut homines ex utroque clero integrum Psalterium per singulas hebdomadas concinerent vel recitarent. Atque hanc quidem legem a patribus traditam decessoris Nostri S. Pius V, Clemens VIII, Urbanus VIII, in recognoscendo Breviario Romano sancte servarunt. Unde etiam nunc Psalterium intra unius hebdomadae spatium recitandum foret integrum, nisi mutata rerum conditione talis recitatio frequenter impediretur.

Etenim procedente tempore continenter crevit inter fideles eorum hominum numerus, quos Ecclesia, mortali vita defunctos, caelicolis accensere et populo christiano patronos et vivendi duces consuevit proponere. In ipsorum vero honorem Officia de Sanctis sensim propagari coeperunt, unde fere factum est, ut de Dominicis diebus deque Feriis Officia silerent ideoque non pauci neglegerentur Psalmi, qui sunt tamen, non secus ac ceteri, ut Ambrosius ait (2) *benedictio populi, Dei laus, plebis laudatio, plausus omnium, sermo universorum, vox Ecclesiae, fidei canora confessio, aucto-*

(1) In Ps. 42 n. 1.

(2) Enarrat. in Ps. 1 n. 9.

ritatis plena devotio, libertatis laetitia, clamor iucunditatis, laetitiae resultatio. De huiusmodi autem omissione non semel graves fuerunt prudentum piorumque virorum querimoniae, quod non modo hominibus sacri ordinis tot subtraherentur praesidia ad laudandum Dominum et ad intimos animi sensus ei significandos aptissima; sed etiam quod optabilis illa in orando varietas desideraretur, ad digne, attente, devote precandum imbecillitati nostrae quam maxime opportuna. Nam, ut Basilius habet, *in aequalitate torpescit saepe, nescio quomodo, animus, atque praesens absens est: mutatis vero et variatis psalmodia et cantu per singulas horas, renovatur eius desiderium et attentio instauratur* (1).

Minime igitur mirum, quod complures e diversis orbis partibus sacrorum Antistites sua in hanc rem vota ad Apostolicam Sedem detulerunt, maximeque in Concilio Vaticano, cum hoc inter cetera postularunt, ut quoad posset, revocaretur consuetudo vetus recitandi per hebdomadam totum Psalterium, ita tamen ut clero, in sacri ministerii vinea ob imminutum operariorum numerum iam gravius laboranti, non maius imponeretur onus. Hisce vero postulationibus et votis, quae Nostra quoque ante susceptum Pontificatum fuerant, itemque precibus, quae deinceps ab aliis Venerabilibus Fratribus piisque viris admotae sunt, Nos equidem concedendum duximus, cauto tamen, ne recitatione integri Psalterii hebdomadae spatio conclusa, ex una parte quidquam de Sanctorum cultu decederet, neve ex altera molestius Divini Officii onus clericis, immo temperatius evaderet. Quapropter, implorato suppliciter *Patre luminum*, corrogatisque in id ipsum suffragiis sanctarum precum, Nos vestigiis insistentes decessorum Nostrorum, aliquot viros delegimus doctos et industrios, quibus commisimus ut consillis studiisque collatis certam aliquam reperirent rei effiendae rationem, quae Nostris optatis responderet. Illi autem commissum sibi munus e sententia exsequentes novam Psalterii dispositionem elaborarunt; quam

(1) Regulae fusius tractatae, interrog. 37 n. 5.

cum S. R. E. Cardinalis sacris ritibus cognoscendis praepositi diligenter consideratam probasent, Nos, utpote cum mente Nostra admodum congruentem, ratam habuimus in rebus omnibus, id est, quod ad ordinem ac partitionem Psalteriorum, ad Antiphonas, ad Versiculos, ad Hymnos attinet cum suis Rubricis et Regulis, eiusque editionem authenticam in Nostra typographia Vaticana adornari et indicem evulgari iussimus.

Quoniam vero Psalterii dispositio intimam quamdam habet cum omni Divino Officio et Liturgia coniunctionem, nemo non videt, per ea, quae hic a Nobis decreta sunt, primum Nos fecisse gradum ad Romani Breviarii et Missalis emendationem: sed super tali causa proprium mox Consilium seu Commissionem, ut aiunt, eruditorum constituemus. Interim, opportunitatem hanc nacti, nonnulla iam in praesenti instauranda censuimus prout hic appositis Rubricis praescribitur: atque imprimis quidem ut in recitando Divino Officio Lectionibus statutis sacrae Scripturae cum Responsoriis de tempore occurrentibus debitus honor frequentiori usu restitueretur; dein vero ut in sacra Liturgia Missae antiquissimae de Dominicis infra annum et de Feriis, praesertim quadagesimalibus, locum suum recuperarent.

Itaque, harum auctoritate litterarum, ante omnia Psalterii ordinem, qualis in Breviario Romano hodie est, abolemus eiusque usum, inde à Kalendis Ianuariis anni millesime non-gentesii decimi tertii, omnino interdiciamus. Ex illo autem die in omnibus ecclesiis Cleri saecularis et regularis in monasteriis, ordinibus, congregationibus, institutisque religiosorum ab omnibus et singulis, qui ex officio aut ex consuetudine Horas canonicas iuxta Breviarium Romanum, à S. Pio V editum et a Clemente VIII, Urbano VIII, Leone XIII recognitum, persolvunt, novum Psalterii ordinem qualem Nos cum suis Regulis et Rubricis approbavimus typisque Vaticanis vulgandum decrevimus, religiose observari iubemus. Simul vero poenas in iure statutas iis denuntiamus, qui suo officio persolvendi quotidie Horas canonicas defuerint; qui quidem

sciant se tam gravi non satisfaturos officio, nisi Nostrum hunc Psalterii ordinem adhibeant.

Omnibus igitur Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus ceterisque ecclesiarum Praelatis, ne Cardinalibus quidem Archipresbyteris patriarchialium Urbis basilicarum exceptis, mandamus, ut in sua quisque dioecesi, ecclesia vel coenobio Psalterium cum Regulis et Rubricis, quaemadmodum a Nobis dispositum est, constituto tempore inducendum curent: quod Psalterium quasque Regulas et Rubricas etiam a ceteris omnibus, quoscumque obligatio tenet recitandi vel concinendi Horas canonicas, inviolate adhiberi ac servari praecipimus. Interim autem cuilibet et capitulis ipsis, modo id maior capituli pars sibi placere ostenderit, novum Psalterii ordinem, statim post eius editionem, rite usurpare licebit.

Haec vero edicimus, declaramus, sancimus, decernentes has Nostras litteras validas et efficaces semper esse ac fore; non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, generalibus et specialibus, ceterisque quibusvis in contrarium facientibus. Nuli ergo hominum liceat hanc paginam Nostrae abolitionis, revocationis, permissionis, iussionis, praeccepti, statuti, indulti, mandati et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ad beatorum Petri et Pauli, Apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicae millesimo nongentesimo undecimo Kalendis Novembribus, in festo Sanctorum omnium, Pontificatus Nostri anno nono.—A. CARDINALIS AGLIARDINI; S. R. E. Cancellarius.—FR. SEB. CARDINALIS MARTINELLI, S. R. C. Praefectus —Loco ✠ plumbi.—VISA, M. RIGGI, C. A., Not.

RUBRICÆ

in recitatione Divini Officii et in Missarum
celebratione servandæ ad normam constitutionis
Apostolicæ «Divino Aflatu»

TITULUS I.

*De ratione Divini Officii recitandi iuxta novum
Psalterii Ordinem.*

1. In recitatione Divini Officii, iuxta Romanum Ritum, Psalmi quotidie sumendi sunt, ad singulas Horas canonicas, de occurrente hebdomadae die, prout distribuuntur in Psalterio noviter disposito; quod deinceps, loco veteris dispositionis, in novis Breviarii Romani editionibus vulgandum erit.
2. Excipiuntur tamen omnia Festa Domini eorumque integre Octavae; Dominicae infra Octavas Nativitatis Epiphaniae, Ascensionis et Corporis Domini, Vigilia Epiphaniae et FERIA VI post Octavam Ascensionis, quando de eis persolvendum sit Officium; itemque Vigilia Nativitatis ad Laudes et ad reliquas Horas minores usque ad Nonam, et Vigilia Pentecostes; nec non omnia Festa Beatae Mariae Virginis, SS. Angelorum, S. Ioannis Baptistae, S. Ioseph et S.S. Apostolorum et Duplicia I et II classis, eorumque omnium integre Octavae, si de eis fiat Officium, quod recitandum erit prout assignatur, vel in Breviario, vel in Proprio Dioecesis vel Instituti, hac lege tamen ut Psalmi ad Laudes, Horas et Completorium semper sumendi sint ex Dominica, ut in novo Psalterio; ad Matutinum vero et ad Vesperas dicantur ut in Comuni nisi speciales Psalmi sint assignati.— Tribus autem ultimis diebus maiores hebdomadae, nil erit innovandum, sed Officium integre persolvendum erit, prout nunc habetur in Breviario, sumptis tamen ad Laudes Psalmis de FERIA currenti, ut in novo Psalterio, excepto Cantico Sabbati Sancti, quod etiamnum est «*Ego dixi: In dimidio*». Ad Completorium sumantur Psalmi de Dominica ut in novo pariter Psalterio.

3. In quolibet alio Festo Duplici, etiam maiore, vel Semiduplici, vel Simplici, et in Feriis Tempore Paschali semper dicantur Psalmi, cum Antiphonis in omnibus Horis, et Versibus ad Matutinum, ut in Psalterio de occurrenti hebdomadae die; reliqua omnia, et Antiphonae, ad *Magnificat* et *Benedictus*, ut in Proprio aut Communi. Quod si aliquod ex Festis huiusmodi proprias vel peculiariter assignatas habeat Antiphonas in aliqua Hora maiori, eas in eadem ipsa retineat cum suis Psalmis, prout habetur in Breviario: in ceteris Horis Psalmi et Antiphonae dicantur de Feria occurrente.

4. Lectiones ad Matutinum in I Nocturno semper legendae erunt de Scriptura occurrente, licet aliquando in Breviario Lectiones de Communi assignentur, nisi sit Festum Domini aut Festum cuiusvis ritus B. Mariae Virginis, vel Angelorum, vel S. Ioannis Baptistae, vel S. Iosepp, vel Apostolorum, aut Duplex I vel II classis, aut agatur de Festo, quod vel Lectiones habeat proprias, non vero de Communi, vel occurrat in Feriis Lectiones de Scriptura non habentibus, ideoquo Lectiones de Communi necessario recipiat. In Festis vero, in quibus hucusque erant Lectiones de Communi, Responsoria vero propria, retineantur eadem Lectiones cum propriis Responsoriis.

5. Porro sic erit persolvendum Officium in Festis Duplicibus et Semiduplicibus superius non exceptis:

Ad Matutinum Invitatorium, Hymnus, Lectiones II et III Nocturni ac Responsoria trium Nocturnorum propria, vel de Communi: Antiphona vero, Psalmi et Versus trium Nocturnorum, nec non Lectiones I Nocturni de Feria occurrente.

Ad Laudes et ad Vesperas Antiphonae cum Psalmis de Feria; Capitulum, Hymnus, Versus et Antiphona ad *Benedictus* vel ad *Magnificat* cum Oratione aut ex Proprio, aut de Communi.

Ad Horas minores et Completorium Antiphonae cum Psalmis semper dicuntur de occurrente Feria. Ad Primam pro Lectione brevi legitur Capitulum Nonae ex Proprio, vel de Communi. Ad Tertiam, Sextam et Nonam Capitulum,

Responsorium breve et Oratio pariter sumuntur vel ex Proprio, vel de Communi.

6. In Officio S. Mariae in Sabbato et in Festis Simplicibus sic Officium persolvendum est: ad Matutinum Invitationum et Hymnus dicuntur de eodem Officio vel de iisdem Festis; Psalmi cum suis Antiphonis et Versu de Feria occurrente, I et II Lectio de Feria, cum Responsoriis, propriis, vel de Communi; III vero Lectio de Officio vel Festo, duabus Lectionibus in unam iunctis, si quando duae pro Festo habeantur: ad reliquas autem Horas omnia dicuntur, prouti supra, n. 5, de Festis Duplicibus expositum est.

7. In Feriis et in Festis Simplicibus Psalmi ad Matutinum, qui in novo Psalterio in tres Nocturnos dispositi inveniuntur, dicantur sine interruptione cum suis novem Antiphonis usque ad tertium Versum inclusive, omissis Versibus primo et secundo.

TITULUS II.

De Festorum praestantia.

1. Ut recte dignoscatur quale ex pluribus Officiis sit praestantius et proinde sive in occurrentia sive in concurrentia, sive in ordine repositionis aut translationis praefendum, sequentes praestantiae characteres considerandi sunt:

a) *Ritus altior*, nisi occurrat Dominica, vel Feria, vel Octava privilegiata, vel etiam quaelibet dies Octava iuxta Rubricas.

b) *Ratio Primarii aut Secundarii.*

c) *Dignitas Personalis*, hoc ordine servato: Festa Domini, B. Mariae Virginis, Angelorum, S. Ioannis Baptistae, S. Ioseph, SS. Apostolorum et Evangelistarum.

d) *Sollemnitatis externa*, scilicet si Festum sit feriatum, aut celebretur cum Octava.

2. In occurrentia, et in ordine repositionis aut translationis, alius quoque character considerandus est, nempe:

e) *Proprietas Festorum.* Dicitur Festum alicuius loci

proprium, si agatur de Titulo Ecclesiae, de loci Patrono etiam secundario, de Sancto (in Martyrologio vel in eius appendice approbata descripto), cuius habetur corpus vel aliqua insigni et authentica reliquia, vel de Sancto, qui cum Ecclesia, vel loco, vel personarum coetu specialem habeat rationem. Igitur Festum quodvis istiusmodi proprium, ceteris paribus, praefertur Festo Universalis Ecclesiae. Excipiuntur tamen Dominicae, Feriae, Octavae et Vigiliae privilegiatae, nec non Festa primaria Duplicia I classis Universalis Ecclesiae, quae uniuscuiusque loci propria considerantur et sunt. Festum autem Universalis Ecclesiae, cuiusvis ritus, quia est praeceptivum, ceteris paribus, praeferri debet Festis aliquibus locis ex mero Indulto S. Sedis concessis, quae tamen propria, sensu quo supra, dici nequeunt.

TITULUS III.

De Festorum occurrentia accidentali eorumque translatione.

1. De Dominicis maioribus I classis, quodvis Festum in eis occurrat, semper faciendum est Officium: Dominicae vero II classis cedunt tantummodo Festis Duplicibus I classis, quo in casu de Dominica fit commemoratio in utrisque Vesperis, Laudibus et Missa cum IX Lectione ad Matutinum.

2. De Dominicis minoribus, seu per annum semper fieri debet Officium, nisi occurrat Festum quodcumque Domini, aut aliquod Duplex I vel II classis, aut dies Octava Festorum Domini, quo in casu in Officio Festi vel diei Octavae fit commemoratio Dominicae in utrisque Vesperis et Laudibus et Missa cum IX Lectione ad Matutinum. Si Dominica infra Octavam Nativitatis occurrat in Festo S. Thomae Ep. M. aut in Festo S. Silvestri P. C., fit Officium de ipsa Dominica cum commemoratione Festi occurrentis; quo in casu die 30 Decembris, in Officio diei infra Octavam Lectiones I et II Nocturni sumuntur e Festo Nativitatis, cum Reponsoriis Dominicae. Quoad Dominicam vero, quae occurrit a Festo Circumcisionis usque ad Epiphaniam, nihil innovetur.

3. Duplici I et II classis, quae seu ab aliqua Dominica maiori, seu a nobiliori Officio impediuntur, transferenda sunt in proximiorum insequentem diem, quae libera sit ab alio Festo Duplici I vel II classis, vel ab Officiis huiusmodi Festa excludentibus; salvo tamen privilegio a Rubricis concessio Festivitatibus Purificationis et Annuntiationis B. M. V., nec non Commemorationis sollemnis S. Ioseph.

4. Festa Duplicia maiora cuiusvis dignitatis et Duplicia minora Doctorum Ecclesiae non amplius transferri posunt, sed quando impediuntur, de eis fiat commemoratio, uti de aliis Duplicibus minoribus impeditis Rubricae disponunt (salvo quod numero sequenti statuitur de omittenda in Dominicis IX Lectione historica), nisi forte occurrant in Duplicibus I classis, in quibus nullius Officii agenda est commemoratio, nisi de occurrenti Dominica, vel de Feria, aut Octava privilegiata.

5. Porro si in Dominica maiori occurrant Officium Duplex maius aut minus, vel Semiduplex, vel Simplex, fiat de Dominica cum commemoratione Officii occurrentis in utrisque Vesperis (de Simplici tamen in primis Vesperis tantum) Laudibus et Missa, sine IX Lectione historica. Idem fiat in Dominicis minoribus, nisi in eis occurrat Festum quodcumque Domini, aut quodvis Duplex I vel II classis, aut dies Octava Festorum Domini, quo in casu, ut supra n. 2 dictum est, fiat de Festo, vel de Octava cum commemoratione et IX Lectione Dominicae.

6. Dies in qua celebratur Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum, excludit translationem cuiusvis Festi.

TITULUS IV.

De Festorum occurrentia perpetua eorumque repositione.

1. Festa omnia ritus Duplicis sive maioris sive minoris, aut Semiduplicis, si perpetuo impediuntur, reponuntur in primam diem liberam, iuxta Rubricas.

2. Festa Duplicia I et II classis perpetuo impedita repo-

nuntur, tamquam in sedem propriam, in primam diem liberam ab alio Festo Duplici I aut II classis, vel ab aliqua die Octava, vel ab Officiis huiusmodi Festa excludentibus, salvo privilegio Festivitati Purificationis B. M. V. concesso.

3. Dominicae maiores excludent assignationem perpetuam cuiusvis Festi Duplicis etiam I classis: Dominicae vero minores assignationem excludunt cuiuscumque Duplicis maioris aut minoris, nisi sit Festum Domini. Festum SS. Nominis Mariae perpetuo assignatur diei duodecimae mensis Septembris.

4. Dies II Novembris excludit tum Festa occurrentia quae non sint Duplicia I classis, tum Festa perpetuo repouenda cuiusvis ritus.

TITULUS V.

De concurrentia Festorum.

1. Dominicae maiores Vesperas habent integras in concurrentia cum quovis Festo, nisi sit ritus Duplicis I aut II classis: ideoque in primis Vesperis sumuntur Antiphonae cum Psalmis de Sabbato; in Adventu tamen dicuntur Antiphonae de Laudibus Dominicae cum iisdem Psalmis de Sabbato.

2. Dominicae minores cedunt Vesperas, tum Duplicibus I aut II classis, tum omnibus Festis Domini, tum diebus Octavis Festorum Domini: integras autem habent Vesperas in concursu cum aliis Festis, sumptis in I Vesperis Antiphonis et Psalmis de Sabbato.

3. Leges, quibus ordinantur Vesperae infra Octavam Nativitatis Domini, immutatae manent.

TITULUS VI.

De Commemorationibus.

1. In Duplicibus I classis non fiat commemoratio de praecedenti, nisi fuerit aut Dominica quaevis, etiam per annum, aut Duplex I vel II classis, aut dies Octava alicuius Festi Domini primarii, aut dies infra Octavam privilegiatae aut Feria maior. In occurrentia fiat tantum commemoratio

de Dominica quacumque, de Octava privilegiata et de Feria maiori. De sequenti vero Officio (etiam ad modum Simplicis redacto) fiat semper commemoratio, minime autem de die infra Octavam non privilegiatam aut de Simplici.

2. In Duplicibus II classis de praecedenti Officio semper fieri debet commemoratio, nisi fuerit de aliquo Festo Semiduplici, vel de die infra Octavam non privilegiatam. In occurrentia fit commemoratio de quavis Dominica, de quolibet Duplici vel Semiduplici ad modum Simplicis redacto, de Octava privilegiata, de Feria maiori et de Vigilia: de Simplici vero fit tantum in Laudibus et in Missis privatis. De sequenti autem Officio quolibet, etiam Simplici vel ad modum Simplicis redacto, fit semper commemoratio, ac etiam de die infra Octavam, si in crastino Officium de ea agendum sit; et tunc cum Antiphona et Versiculo et i Vesperis Festi.

3. Licet Festa Domini eorumque Octavae privilegio gaudeant ut in occurrentia praevaleant Dominicis minoribus, nihilominus, quando plures fieri debeant commemorationes (cauto quod in Vesperis semper fiat prima commemoratio de Officio concurrenti, cuiusvis ritus et dignitatis), tam in Vesperis, quam in Laudibus et Missa hic ordo servetur 1.º de Dominica qualibet; 2.º de die infra Octavam Epiphaniae aut Corporis Christi; 3.º de die Octava; 4.º de Duplici maiore; 5.º de Duplici minore; 6.º de Semiduplici; 7.º de die infra Octavam communem; 8.º de Feria VI post Octavam Ascensionis; 9.º de Feria maiori; 10.º de Vigilia; 11.º de Simplici.

TITULUS VII.

De conclusione propria Hymnorum et Versu proprio ad Primam de Suffragiis Sanctorum de Precibus, de Symbolo Athanasiano et de tertia oratione in Missa.

1. Quando eadem die occurrunt plura Officia quae propriam habeant conclusionem Hymnorum vel proprium Versum ad Primam, conclusio et Versus dicantur, quae propria sunt Officii, quod ea die recitatur.

2. Deinceps, quando faciēda erunt Suffragia Sanctorum, unum tantum fiet Suffragium, iuxta formulam proposita in Ordinario novi Psalterii.

3. Symbolum Athanasiarum additur ad Primam in Festo SS. Trinitatis et in Dominicis tantummodo post Epiphaniam et post Pentecosten, quando de eis persolvendum est Officium salva exceptione, de qua n. sequenti.

4. Quando in Dominica fit commemoratio de aliquo Officio Duplici, vel de die Octava, vel de die infra Octavam, omittuntur Suffragium, Preces, Symbolum *Quicumque* et tertia Oratio in Missa.

TITULUS VIII.

De Officiis votivis deque aliis Officiis addictitiis.

1. Cum per hanc novam Psalterii dispositionem causae cessaverint Indulti Generali d. d. 5 Iulii 1883 pro Officiis votivis, haec ipsa Officia et alia similia ex particularibus indulgentiis concessa, tolluntur omnino et sublata declarantur.

2. Cessat pariter obligatio recitandi in Choro, diebus a Rubricis hucusque vigentibus praescriptis, Officium parvum B. Mariae Virginis Officium Defunctorum, nec non Psalmos Graduales ac Paenitentiales. Capitula vero, quae ad ista Officia addictitia ex peculiari constitutione aut legato tenentur, a Sancta Sede eorum commutationem impetrabunt.

3. In Festo S. Marci et in Triduo Rogationum integrum manet onus recitandi Litanias Sanctorum, etiam extra Chorum.

TITULUS IX.

De Festis Dedicationis ac Tituli Ecclesiae et de Patronis.

1. Festum Dedicationis cuiuslibet Ecclesiae est semper primarium, et Festum Domini.

2. Anniversarium Dedicationis Ecclesiae Cathedralis et Festum Titulare eiusdem celebranda sunt sub ritu Duplici I classis cum Octava per totam Dioecesim ab universo Clero

saeculari et etiam regulari Kalendarium Dioecesanum adhibente: a Regularibus vero utriusque sexus in eadem Diocesi commorantibus ac proprium Kalendarium habentibus, pariter sub ritu Duplici I classis, absque tamen Octava.

3. Quum Sacrosancta Lateranensis Archibasilica omnium Ecclesiarum Urbis et Orbis sit mater et caput, tum ipsius Dedicationis Anniversarium, tum Festum Transfigurationis Domini, quod praeter magnam Resurrectionis Dominicae sollemnitatem, tamquam Titulare ab ipsa recoli solet, ab universo Clero tam saeculari quam regulari, etiam ab illis qui peculiarem ritum sequuntur, sub ritu Duplici II classis deinceps celebrabitur.

4. Festum Patroni principalis Oppidi, vel Civitatis, vel Diocesis, vel Provinciae, vel Nationis, Clerus saecularis et regularis ibi degens et Kalendarium Dioecesanum sequens sub ritu Duplici I classis cum Octava celebrabit: Regulares vero ibidem commorantes et Kalendarium proprium habentes, idem Festum, quamvis feriatum numquam fuerit, eodem ritu celebrabunt, absq tamen Octava.

TITULUS X.

De Missis in Dominicis et Feriis deque Missis pro Defunctis.

1. In Dominicis, etiam minoribus, quodcumque Festum occurrat, dummodo non sit Festum Domini, vel eius dies Octava, aut Duplex I vel II classis, Missa semper dicenda erit de Dominica cum commemoratione festi. Quod si Festum commemorandum sit Duplex, tunc omittenda est III Oratio.

2. In Feriis Quadragesimae. Quatuor Temporem, II Rogationum, et in Vigiliis, si occurrat fieri Officium alicuius Festi Duplicis (non tamen I vel II classis) aut Semiduplicis Missae privatae dici poterunt ad libitum, vel de Festo cum commemoratione ultimoque Evangelio Feriae aut Vigiliae, vel de Feria aut Vigilia cum commemoratione Festi: pro-

hibentur tamen Missae votivae privatae, aut privatae pro Defunctis: qua item prohibentur in Feria in qua anticipanda vel reponenda est Missae Dominicae. In Quadragesima vero Missae privatae Defunctorum celebrari tantum poterunt prima die cuicumque hebdomadae libera in Kalendario Ecclesiae, in qua Missa celebratur.

3. Si alicubi aliquot Festum impeditum a Dominica minore, celebratur ex voto, vel cum populi concursu (cuius rei iudex erit Ordinarius), Missae de eodem festo impedito celebrari poterunt, dummodo una Missa de Dominica ne omittatur. Quoties extra ordinem Officii cantetur vel legatur aliqua Missa, si facienda sit commemoratio aut Dominicae, aut Feriae, aut Vigiliae, semper de hisce etiam Evangelium in fine legatur.

4. Ad Missam Dominicae etiam minoris, cum commemoratione Festi Duplicis tum maioris tum minoris, ac diei infra Octavam quomodolibet celebrandam, retinetur color proprius Dominicae, cum Praefatione SSmae. Trinitatis, nisi adsit propria Temporis, vel Octavae alicuius Festi Domini.

5. Leges pro Missis Defunctorum in cantu, immutatae manent. Missae vero lectae permittuntur in Duplicibus tantummodo in die obitus, aut pro die obitus, dummodo ne sit Festum de praecepto, aut Duplex I vel II classis, vel Feria excludens Duplicia I classis. Quoad vero Missas lectas Defunctorum dicendas diebus ritus Semiduplicis aut Simplicis, in posterum nunquam celebrari poterunt in Feriis n. 2 enumeratis salva tamen exceptione ibidem admissa. Licebit tamen in huiusmodi Missis de Feria orationem addi pro Defunctis, pro quibus Sacrificium applicatur, paenultimo loco, prout permittit Rubrica Missalis. Cum autem ut applicari possint Indulgentiae Altaris privilegiati, Missae Defunctorum debuerint hucusque in nigris celebrari, Summus Pontifex easdem indulgentias in posterum benigne concedit, licet Missa dicatur de Feria, cum oratione pro Defunctis. In reliquis autem Feriis per annum n. 2 non exceptis, nec non in Semiduplicibus, infra Octavas non privilegiatas et in Simplicibus,

Missae Defunctorum sicut et aliae Missae votivae dici poterunt iuxta Rubricas.

TITULUS XI.

De Collectis in Missis.

Quod ad Collectas ab Ordinariis locorum imperatas attinet, deinceps prohibentur (nisi sint pro re gravi praescriptae) non tantum in Vigiliis Nativitatis et Pentecostes et in Duplicibus I classis, sed etiam in Duplicibus II classis, in Dominicis Maioribus, infra Octavas privilegiatas, et quaecumque in Missa dicendae sint plus quam tres Orationes a Rubrica eo die praescriptae.

TITULUS XII.

De Missis Conventualibus.

In Ecclesiis, in quibus adest obligatio Chori, una tantum Missa cum assistentia Choralium semper celebretur; et quidem de Officio diei, nisi aliter Rubricae disponant; aliae Missae, quae hucusque cum praedicta assistentia celebrabantur, in posterum extra Chorum legantur, post propriam Horam Canonicam; excipiuntur tamen ab hac regula Missae in Litanis maioribus et minoribus, et Missae in festo Nativitatis Domini Excipiuntur pariter Missae in anniversariis Creationis et Coronationis Summi Pontificis, Electionis et Consecrationis seu Translationis Episcopi, nec non in anniversario ultimi Episcopi defuncti, et omnium Episcoporum aut Canonorum; omnesque Missae ex fundatione.

TITULUS XIII

De Commemorationem Omnium Fidelium Defunctorum

I. In Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum, omissis Officio et Missa diei currentis, fit tantum Officium cum Missa pro Defunctis, prout in Appendice novi Psalterii praescribitur.

2. Si die 2 Novembris occurrat Dominica vel aliquod Duplex I classis, Commemoratio Defunctorum celebrabitur die proxime sequenti, similiter non impedita; in qua, si forte occurrat Duplex II classis, hoc transfertur iusta regulam traditam Tit. III n. 3.

PRAESCRIPTIONES TEMPORARIAE

I.^o Kalendaria uniuscuiusque Dioeceseos, aut Ordinis seu Congregationis Breviario Romano utentium, pro anno 1913, ad Regulas supra traditas omnino redigenda sunt.

II.º Diebus Dominicis, quibus in Kalendaris proximi anni 1912 inscribuntur, sub ritu Duplici maiori vel minori, Festa Sanctorum, vel Angelorum, vel etiam B. Mariae Virginis, vel dies Octava, quae non sit Festorum Domini, tum Officium in privata recitatione, tum Missae lectae erunt ad libitum, vel prout notatur in Kalendario anni 1912, vel de Dominica cum commemoratione duplicis maioris aut minoris. In Feriis quoque, de quibus Tit. X. n. 2, Missae privatae celebrari poterunt, ut ibi adnotatur.

III.º Quod Tit. XIII harum Rubricarum dispositum est quoad Commemorationem Omnium Fidelium Defunctorum, inde ab anno 1912, in usum omnino deducendum est.

IV.º Usque dum nova correctio Breviarii et Missalis Romani, a Sanctissimo Domino Nostro decreta, vultur:

a) Kalendaria perpetua Sacrae Rituum Congregationi reformanda et approbanda deferri non debent;

b) De festorum augendo ritu, vel de Festis novis invenendis nulla fiat postulatio;

c) Festa particularia, sive B. Mariae Virginis, sive Sanctorum aut Beatorum, ritus Duplicis maioris aut minoris, Dominicis diebus assignata, locorum Ordinarii seu Superiores Regularium, aut in utrisque Vesperis, Laudibus et Missa commemoranda praescribant; aut in aliam diem, validis S. R. C. oblatis argumentis, transferenda curent; aut potius omittant.

d) Nulla interim facta correctione Rubricarum, Regulae superius traditae in novis Breviariis et Missalibus post Rubricas Generales inserantur, omissis S. R. C. Decretis, quae hucusque in principio Breviarii inserta inveniuntur.

e) In futuris Breviarii editionibus mutantur, ob novam Psalterii reformationem, sequentes Antiphonae in Laudibus:

In Dominica Sexagesimae:

Ant. 5. In excelsis * laudate Deum.

In Dominica III Quadragesimae:

Ant. 3. Adhaesit anima mea * post te, Deus meus.

In Dominica IV Quadragesimae:

Ant. 3. Me suscepit * dextera tua, Domine.

In Feria IV Maioris Hebdomadae:

Ant. 3. Tu autem, Domine, * scis omne consilium eorum adversum me in mortem.

Ant. 5. Fac, Domine, * iudicium iniuriam patientibus: et vias peccatorum disperde.

DECRETOS DE LAS S. CONGREGACIONES

DE RITUS

Resolución de dudas sobre oficio de San Odilo, fiesta de San Cirilo y Metodio de los VII Fundadores, novena lección, vísperas de San Silvestre, Misa y bendición nupcial, Misa pro populo, fiestas trasladadas, exposición del Santísimo, vísperas solemnes, procesión con el Santísimo y bendición de Oleos.

Baionen.—Hodiernus Redactor Kalendaríi Dioeceseos Baionensis, in Gallia, de consensu sui Rmi. Episcopi, insequentia dubia pro opportuna declaratione Sacrae Rituum Congregationi humiliter subiecit; nimirum:

I. Utrum Decreto 8 Maii 1899, Augustodunem, seu Galliarum, extendente Officium et Missam S. Odilonis, abbatis Cluniacensis, sub ritu duplici minori, ad cunctas

Galliarum Ecclesias, obligatio facta fuerit Galliarum Diocesisibus illud adoptandi, vel simpliciter haec extensio non sit nisi facultas?

II. Utrum dies 7 Iulii sit quasi-natalitia pro Ss. Cyrillo et Methodio Epp. Conf. iuxta Martyrologium Romanum?

III. Utrum in festo Ss. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V. utrisque Vesperis carente, hymnus *Matris sub almae* recitari debeat ad Laudes, iunctis ad Matutinum himnis *Bella dum late* et *Sic Patres Vitam*?

IV. Si in tertio Nocturno alicuius Sancti vel Mysterii, Lectiones de Homilia exceptae sunt ex operibus eiusdem Sancti aut sunt historicae circa Mysterium, utrum tres Lectiones debeant in duas redigi, ut in Festo Sancti Hilarii, Ep. Conf. Doct. in casu quo nona Lectio legi debeat de alio Officio eodem die commemoratio.

V. Ubi S. Silvester est Patronus vel Titularis, utrum secundae eius Vesperae sumendae sint de Communi Confessoris Pontificis, vel usque ad Capitulum dicendae sint de Nativitate Domini, ut in aliis diebus infra Octavam?

VI. Quum nuptiae celebratae fuerint tempore prohibito, et sponsi postea benedictionem nuptialem petierint, iuxta Decretum S. C. U. I. die 31 Augusti 1881, utrum eligendus sit dies in quo Missa votiva pro sponsis dici possit, ut praetendunt aliqui; innixi super Decretum Generale de Missis Votivis dei 30 Ianuari 1896, vel in casu benedictio nuptialis impertiri possit in Missam puta de festo duplici 2 classis cum commemoratione pro Sponsis, iuxta rubricam in capite Missae pro Sponsis positam?

VII. Utrum ad impertiendam benedictionem nuptialem post tempus feriatum coniugibus antea matrimonio iunctis, necessaria sit praesentia amborum, vel sufficiat solius sponsae?

VIII. Utrum in Ecclesiis Parochialibus unam tantum Missam habentibus, Parochi debeant, ad normam Decreti

n.º 3887 diei 21 Februarii 1896, Missam pro populo applicandam iuxta officium diei celebrare, etiam in Dominicis ad quas iussu Card. Caprara transferuntur solemnitates Epiphaniae Domini, SS. Corporis Christi SS. Apostolorum Petri et Pauli, ac praecipui Patroni loci, atque etiam quorundam aliorum festorum ex peculiaribus indultis, vel possint per Missam dictarum solemnitatum oneri suo satisfacere?

IX. Utrum solemnitates iussu Card. Caprara ad Dominicam proxime sequentem translatae, ceteraeque ex Indulto particulari similiter faciendae, celebrari debeant an possint etiam in Oratoriis semipublicis ubi singulis Dominicis solet Missa cantari?

X. Si extra Expositionem XL Horarum, et Festum SS. Corporis Christi, fieri contingat expositio SS. Sacramenti immediate post Missam, Hostia debeatne intra hanc Missam consecrari, vel accipi possit Hostia iam prius consecrata?

XI. Quatenus affirmative ad secundam partem: utrum Hostia jam antea consecrata poni possit in Ostensorio ante purificationem et ablutiones, vel expectari debeat usque ad expletum ultimum Evangelium?

XII. Utrum celebrans in Vesperis solemnibus possit stolam induere sub pluviali a principio *Officii*, quum immediate post Vesperas, quin ipse recedat a Presbyterio, fiat Expositio cum Benedictione Sanctissimi Sacramenti?

XIII. Utrum Processio cum SSmo. Eucharistiae Sacramento, quae immediate ut supra subsequitur Vesperas cum paramentis rubris vel viridibus cantatas, cum iisdem fieri debeat, vel albi coloris assumi debeant paramenta?

XIV. In benedictione Olei Catechumenorum feria V coenae Domini, Rubrica Pontificalis statuit: «duodecim Sacerdotes reverenter salutant Oleum ipsum dicentes: Ave Sanctum Oleum». Haec verba: «reverenter salutant» suntne ita interpretanda, ut debeat fieri genuflexio, sicut ad Sanctum Chrisma, vel simplex inclinatio capitis?

Et Sacra Rituum Congregatio, exquisito Commissionis Liturgicae voto, propositis dubiis sedulo expensis ita respondendum censuit:

Ad I Singulis petentibus Sacra Congregatio reservavit sibi concessionem iuxta Decretum citatum.

Ad II Affirmative.

Ad III Provisum in Decreto 8 Aprilis 1908.

Ad IV Decernendum in casibus particularibus.

Ad V Negative ad primam partem; affirmative ad secundam.

Ad VI Negative ad primam partem; affirmative ad secundam.

Ad VII Affirmative ad primam partem; negative ad secundam.

Ad VIII Affirmative ad primam partem; negative ad secundam.

Ad IX Solemnitates enunciatas celebrari posse in Oratoriis semipublicis de quibus agitur in decreto n.º 4007, diei 23 Ianuarii 1899.

Ad X Negative ad primam partem; affirmative] ad secundam.

Ad XI Negative ad primam partem; affirmative ad secundam.

Ad XII Affirmative.

Ad XIII Affirmative ad primam partem; negative ad secundam.

Ad XIV Affirmative ad primam partem; negative ad secundam.

Atque ita rescripsit, die 27 Maii 1911.

FR. SEBASTIANUS CARD. MARTINELLI, S. R. C.
Praefectus.

L. ✠ S.

† Petrus La Fontaine, Ep. Charystien, *Secretarius.*

UNA CIRCULAR DEL SR. OBISPO DE URGEL

TESTAMENTARIAS Y CAUSAS PIAS

Siendo una de las atenciones más graves que pesan sobre nuestro cargo episcopal, la de velar por el fiel cumplimiento de toda clase de disposiciones piadosas, en circular de 20 de Noviembre de 1909, con motivo de una resolución de la Sagrada Congregación del Concilio á la duda propuesta por el Obispo de Beauvais (Francia) expusimos la grave obligación que, según los S. S. Cánones, tienen todos los fieles, sean sacerdotes ó seculares, no sólo de poner en conocimiento del Ordinario los legados *ad pias causas* sino de dar cuenta y razón al mismo de las gestiones practicadas en el cumplimiento de los referidos legados y demás disposiciones de carácter piadoso.

Muchos son, empero, los que descuidan el cumplimiento de tan sagradas obligaciones, sin que puedan servirles de excusa los pretextos en que para ello se funda. Inútil es alegar que han sido relevados por el testador *expressis verbis* de dar razón del compromiso contraído ante la Autoridad, de cualquier clase que ella sea: las palabras que se leen en el libro 3 de las Decretales, tit 26. cap. 15, son bien terminantes; *privata dispositio testatoris non potest generalem constitutionem canonis inmutare*. Ni servirá el aducir la ignorancia de las prescripciones canónicas; pues aquel que acepta un cargo tiene el deber de saber cuales son las obligaciones anejas al mismo. Vanos son, por fin, los argumentos de los que se excusan diciendo que el deber

solo existe cuando se trata de administradores eclesiásticos, no seculares, y para el caso en que el Ordinario apremie el cumplimiento de tan sagrada obligación en Sta. Visita ó fuera de ella: el referido decreto de la S. Cong. del Concilio no puede ser más claro; *Omnes, sive sacerdotes sive laicos... teneri de hoc quamprimum certiore reddere Episcopum.*

Tratándose de materia tan grave y trascendental no menos para la conciencia de los ejecutores que para la nuestra, repetimos lo ordenado con carácter perpetuamente obligatorio en la arriba dicha circular.

1.º Todos los administradores y ejecutores de legados piadosos y causas pías cuyo objeto sea celebración de Misas, aniversarios ú otros sufragios, limosnas y otras obras de caridad, enviarán á nuestra Auditoría de Testamentarias y Causas pías, por todo el presente Enero ó dentro el término de un mes desde que tomaren posesión del cargo, una copia literal de las cláusulas testamentarias que expresen el objeto y demás circunstancias del piadoso legado ó fundación, con los nombres del testador, fecha del testamento, notario ante quien fué este otorgado, y cuantía, naturaleza y estado de los bienes dotales de la fundación ó testamentaria. Estos datos se inscribirán en el Registro abierto al efecto en dicha Auditoria.

2.º Los albaceas, herederos de confianza y demás ejecutores de disposiciones testamentarias de carácter piadoso presentarán en la expresada Auditoría cuentas justificadas de la testamentaria en lo relativo á las disposiciones ó legados del expresado carácter, dentro del término de un año á contar desde que se posesionaron del respectivo car-

go si el testador no les concedió mayor periodo de tiempo para dar cumplimiento á su piadosa voluntad, y en todo caso al expirar el plazo que el testador les hubiere concedido.

3.º Los administradores de fundaciones y legados piadosos de carácter perpetuo deben enviar todos los años á la Auditoria de Testamentarias y Causas pías de esta diócesis, durante el actual mes de Enero, una hoja con el estado de cuentas de su administración al concluir el año anterior, debiendo igualmente de notar estas cuentas en un libro que deberán presentar al Prelado en Santa Visita con los justificantes correspondientes á los ingresos y gastos ocurridos durante la última aprobación.

4.º Lo dispuesto en el número tercero anterior obliga igualmente á los Párrocos y demás administradores de iglesias, beneficios, capellanías y comunidades respecto á las cuentas de culto y fábrica, fundaciones de aniversarios y de Misas, cepillo de almas, cofradías y demás obras religiosas y piadosas que administren.

5.º Los Rdos. Párrocos y demás encargados de parroquias darán conocimiento de esta circular á sus feligreses y en particular á aquellos á quienes actualmente interesare su contenido.

MONTEPIO DEL CLERO LEGIONENSE

Sres. Socios que han solicitado socorro por haber padecido enfermedad aguda.

D. Modesto de la Bárcena.—Liébana; 25 días, 37 pesetas
50 céntimos.

» Paulino Pérez.—Boadilla; 16 días 24 pesetas.

» Tiburcio Santos.—Villafrechós; 22 días, 33 pesetas.

Hemos recibido el Almanaque de EL SOCIAL correspondiente á 1912. Es un hermoso tomo de más de trescientas páginas, repleto de bellísimos artículos sociales y literarios de las mejores plumas de España, pensamientos y orientaciones de los más insignes pensadores y una abundancia tal de dibujos, fotografías, caricaturas y reproducciones de cuadros de renombradas firmas que lo hacen uno de los mejores Almanaques que se publican en España y en el extranjero. Es una obra que acredita extraordinariamente á la ACCIÓN SOCIAL POPULAR y que revela la creciente vitalidad que va adquiriendo de día en día esta importantísima asociación.

**Asociación de Sufragios Mútuos del Clero
de la Diócesis.**

Han manifestado que desean pertenecer á la Asociación é ingresan en ella:

Núm. 1479=Riaño Alejos D. Cayo, con obligación de aplicar *quince* Misas.

Núm. 1480=Rodríguez Fernández D. Isidoro, dentro del primer año de su ordenación.

Núm. 1481=Velilla D. Justo, con obligación de aplicar *setenta y cinco* Misas.

León, 29 de Enero 1912.—Dr. Manuel González, Canónigo-Secretario.

Núm. 1

El día 26 de los corrientes falleció D. Ezequiel de Santiago Prieto, Párroco excedente de La Unión de Campos, y constando que tenía aplicadas las misas por los socios difuntos, todos los congregados aplicarán por él la de Reglamento.